

Sigurd:

Kære generalforsamling

Som I nok ved, så sætter vi fællesskabet som kerneværdi højt her på skolen.

I fællesskabet er der implementeret mange aspekter, som vi, i dagligdagen, driver skole på og efter. Dette er bl.a. at

- Socialisere
- Uddanne
- Danne
- Oplyse

Vi forsøger at balancere mellem at uddanne og danne vores elever. Nogle gange er det én og samme ting, andre gange er det adskilt. Uddannelsen, det faglige, læringen er ofte den trygge havn, det faste holdepunkt i hverdagen; det kan f.eks. findes i det faste og tilbagevendende ugentlige skema eller i elever der siger: "Så er et torsdag....nu skal vi øve diktat"....ofte efterfulgt af et fåmælt men dybfølt: "juhuu".

Der er en tryghed i at vide hvad man skal, i at have en base, men man sejler ikke mod nye kyster hvis man kun vil trygheden. På den anden side, sejler man nok slet ingen steder, hvis man ikke er tryg. Vores motto: "Læring i trygge rammer" er ikke grebet ud af den blå luft. Derfor er det også meget vigtigt, for os som skole, at I forældre er med til at give jeres børn tryghed, f.eks. når I omtaler skolen som VORES skole og når I taler positivt om skolen mens jeres børn hører på det. Det betyder alverden for jeres børn, at vide, at mor og far er en del af det sted, de bruger meget af deres vågne liv på – at det er DERES skole.

Tryghed er et grundlæggende fundament for at kunne vokse som menneske. Tryghed findes det man kender, men skal man vokse og dannes som menneske, så kræver det også at man kan bevæge sig ud i, og være i, det ukendte.

Dannelse handler om at udvikle smag, om at være kritisk, om at spejle sig i andet end i end selv. Man skal spejle sig i andre mennesker, nye situationer, ukendte steder, fremmede følelser, og det er svært hvis man ikke tør smage på det nye og ukendte. Er man tryg, så tør

man lidt mere end hvis ikke man er tryk. Tør man spejle sig, bare lidt, så vover man sig ud ad dannelsens tangent, hvor det næste skridt er skridtet ud i det ukendte – der hvor man opdager nye sider af sig selv, f.eks. at man ikke altid har ret, at andre har andre holdninger, at man nogle gange skal stå i kø, for at få det man gerne vil have og mange andre ting. Alt det nye, det anderledes, det ukendte, det skal man smage på....mange gange. For nye smage skal måske smages 15-20 gange før man vedkender sig dem som en del af sig selv. At smage på det ukendte er dannelsens kerne, men også uddannelse handler om dette. Vi kan nemlig ikke dannes uden det faglige, uden en sag at tage stilling til.

Kristen Kolds mantra var: "Først oplive, så oplyse". Vi forsøger at gøre indholdet i fagene interessant ved at gøre det nærværende, relationelt, så eleverne kan spejle sig selv i det. Ting bliver først interessante, når vi kan sammenligne dem med os selv, når vi kan se os selv i dem...eller bare i dele af dem. Ser eleverne sig selv, så kan de blive oplivet, dvs. engageret. Derefter kan vi oplyse, kaste lys, eller lade eleverne tænde deres eget lys på deres eget liv og få øje på det ude i horisonten, som kan være spændende at nå at røre ved, at føle på, at tage stilling til, at smage på

Dannelse er grænsesøgende, det er at smage på nye smage og overskride sin egen grænse. Først derved lærer man og derved kan vi uddanne os....danne os ud over os selv.

Og det er bl.a. det, som vi gerne vil drive skole på.

Marianne:

Kære alle sammen

Det har været et år med udfordringer. Vi har som personale haft travlt, vi har løbet stærkt, og vi har alle sammen været meget fleksible. Der har været situationer, hvor man tænkte: "Det her... det må være en test!" Og hvis det var en test – så kan vi med ro i stemmen sige, at vi bestod med glans.

De sidste par måneder, er vi blevet ekstra udfordret – både som skole og som mennesker. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i begyndelsen følte os totalt på glat, hvordan gør vi lige det her...og det her... og det her. Det var ret kaotisk, men i dag er der lidt mere ro på og vi er ved at få lidt fodfæste. Men det er netop i de svære perioder, hvor man for alvor ser, hvad et stærkt fællesskab kan. Og vi må sige:

Vi har en helt særlig ånd og et helt særligt fællesskab her hos os på Nr. Lyndelse Friskole.

Vi vil gerne rette en stor tak til hele personalet. I har bakket op, I har stået sammen, og I har vist et engagement, der går langt ud over det forventede. I er blevet bedt om at tage nye og andre opgaver på jer end planlagt, at træde til med meget kort varsel, taget vikartimer, løst praktiske opgaver eller fundet nye måder at støtte vores elever og hinanden på. I har brugt af jeres tid, for at hjælpe os. Tusind tak for det.

Det siger noget om jer – om den vilje og det fællesskab, vi har her. Vi har rykket sammen i bussen og løftet i flok. Og det er netop den kultur, vi skal værne om og styrke – for det er den, der bærer os igennem både det gode og det svære.

Udover fantastiske kolleger, så har vi også de sejeste elever, det har ikke været let at navigere i skemaændringer, skulle forholde sig til nye voksne og ændrede planer. Men eleverne har været omstillingsparate og udvist tålmodighed og forståelse – og det har været med til at skabe ro og kontinuitet i en anderledes hverdag. Nogle klasser har været mere berørte af det end andre.

Galla for 7.-9.kl.– nej den opgave kan vi ikke påtage os i år, lød det fra lærerne. Her kommer derfor en særlig tak jer forældre, som i år har udvist stort engagement. I påtog jer nemlig opgaven og afholdt galla og I var bare for vilde, det kan vi jo slet ikke leve op til ☺. At se, hvordan I som forældre gik ind i det med både kreativitet, kærlighed og lyst til at gøre noget særligt for de unge mennesker – det var imponerende. De unge mennesker havde en virkelig god gallaaften.

En ganske særlig tak skal lyde til vores fantastiske bestyrelse.

I har været en kæmpe støtte og en vigtig sparringspartner i de sidste par måneder. Jeres opbakning og tillid til det arbejde, vi har gjort, har betydet meget – både fagligt og menneskeligt. I har været der, når vi har haft brug for det, og I har bidraget med både overblik, perspektiv og konstruktive input. Der har været afholdt mange møder, opkald, sms og mails er blevet flittigt brugt. Det er også jer eller faktisk er det kun Henry, der har sørget for at lave en fremragende fondsansøgning, der gjorde det muligt, at give alle elever på skolen en ny friskolesangbog.

Og så er det altså værd at huske på: I gør det her i jeres fritid. Det er ikke noget, I skal – det er noget, I vælger.

Tak for jeres engagement, jeres tid og ikke mindst jeres tillid. Det er guld værd.

Der har været en fælles vej og vilje til at få tingene til at lykkes – og det har gjort en forskel. For vores elever. For hinanden. For hele skolen – og ikke mindst for Sigurd og mig.

Tusind tak til jer alle. Vi er stolte af at være en del af det her hold.